"Adem je to porekao, pa će i njegovi potomci poricati i Adem je zaboravio, pa će i njegovi potomci zaboravljati i Adem je pogriješio, pa će i njegovi potomci griješiti."

Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, kazao: "Kad je Allah stvorio Adema potro ga je po leđima i iz njegovih leđa izveo sve duše od kojih će stvarati Njegovo potomstvo sve do Sudnjeg dana. On učini da svaki od njih ima svijetleći sjaj među očima, a onda ih predoči Ademu. On upita: 'Gospodaru, ko su ovi?' On reče: 'To su tvoji potomci.' Među njima on ugleda jednog potomka čiji ga sjaj među očima zadivi. 'Gospodaru, ko je ovaj čovjek?', upita. On reče: 'To je jedan od tvojih potomaka koji će se pojaviti među posljednjim narodima, a koji će se zvati Davud.' 'Gospodaru, koliki si mu životni vijek odredio?', upita. 'Šezdeset godina.', reče On, a Adem će na to: 'Dodaj mu od mog života još četrdeset godina.' Kada je istekao Ademov životni vijek, došao mu je melek smrti, a on je upitao: 'Zar mi nije još ostalo četrdset godina?' Melek će reći: 'Zar ih nisi dao svom potomku Davudu?' Adem je to porekao, pa će i njegovi potomci poricati i Adem je zaboravio, pa će i njegovi potomci zaboravljati i Adem je pogriješio, pa će i njegovi potomci griješiti."

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi Tirmizi]

Kada je Allah stvorio Adema, potrao ga je po leđima, pa je iz njih izišao svaki čovjek kojeg će On u njegovom potomstvu stvoriti do Sudnjeg dana. Ovo potiranje i izvođenje ljudi bilo je stvarno, a ne metaforično, pa ga nije dozvoljeno metaforično tumačiti mimo njegovog vanjskog značenja, što je stav sljedbenika Sunneta i džemata. Kada ih je izveo iz njegovih leđa, dao je da svaki čovjek među očima ima svjetlost, a potom ih je predočio Ademu, koji je upitao: "Gospodaru, ko su ovi?" Allah mu je odgovorio da su to njegovi potomci. Adem je poslije vidio jednog čovjeka čija ga je svjetlost među očima zadivila, pa je upitao o kome se radi, na šta mu je Allah odgovorio da je to Davud. Adem upita: "Koliki si mu životni vijek odredio?" A Allah reče: "Šezdeset godina." Adem reče: "Gospodaru, daj mu od mojih godina još četrdeset." Kada je Adem okončao svoj životni vijek, došao mu je melek smrti da mu uzme dušu, na šta je Adem kazao: "Ostalo mi je još četrdeset godina." Reče mu: "Te godine si dao svome potomku (sinu) Davudu." Adem je to zanegirao, jer je bio u svijetu koji se naziva 'alemuz-zerr (svijetu duša koje je Allah izveo iz Adema) i nije mu ni bilo na umu stanje u kojem će mu doći melek smrti. Adem je porekao to, pa su i njegovii potomci porekli, Adem je zaboravio, pa su i njegovi potomci zaboravili, i Adem je pogriješio, pa su i njegovi potomci pogriješili, jer potomci su slični ocu. Davudu je propisano da živi četrdeset godina, pa mu je Allah dao da živi šezdeset. On Uzvišeni zna ono što je bilo i šta će biti, kao i ono što nije bilo, kako bi bilo da je bilo. On zna što je zapisao njemu i zna koliko mu je povećao nakon toga, dok meleki ne znaju osim ono što ih Allah poduči. Allah zna stvari i pojave prije nego se

pojave, a i nakon što se pojave. Zbog toga učenjaci kažu: “Brisanje (oduzimanje) i dodavanje (potvrđivanje) je u spisima kod meleka, a kada je u pitanju Allahovo znanje, ono nije u koliziji, i ne može se pojavit ono što On ne zna, tako da u vezi njega nema dodavanja, niti oduzimanja.”

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/10408